

denne Paastand et ganske kategorisk Nej. Det ødelægger det faktiske Forhold, som det har udviklet sig i Befolkningen. Forholdet er nemlig ikke saaledes, at Tilnavnet er begrænset til Farfaderens Kendingsnavn, Forholdet er saaledes, at Tilnavnet følger med Gaarden, uafhængig af, om den er nedarvet gennem Søn eller Datter. Saaledes er Forholdet i store Distrikter i Danmark, og saaledes er det, efter hele den historiske Udvikling, og det vil blive ødelagt ved det her foreliggende Ændringsforslag. Det er altsaa saa langt fra, at Ændringsforslaget godkender det faktiske Forhold, som det er, at det fuldstændig ophæver vor sproglige Tradition og Traditionen paa Navnedannelsens Omraade. Det er ud fra dette Synspunkt, at jeg talte første Gang, jeg havde Ordet, og jeg maa bestemt hævde, at saaledes forholder det sig. At den højtærede Minister ikke gerne vilde af med Bødeparagraffen, kan jeg let forstaa, og hvis det var et godt Forslag, som stemte med Folkelivets Tankegang, og man saa ikke kunde blive fri for Bødeparagraffen, saa maatte vi jo tage den. Men lige over for et Forslag, der bryder fuldstændig med Navnedannelsen, som den lever i Folket, er der virkelig ingen Grund til at indsætte en Bødeparagraf. I en af de Artikler, som gentagne Gange er bleven omtalt her i Tinget, findes der en lille Bemærkning, som jeg skal henlede Opmærksomheden paa. Pastor Fejlberg i Askov siger, at hvad der kommer ude fra, uden fuld og dyb Forstaaelse af Folkets aandelige Personlighed, det vil enten blive et dødt Bogstav eller gøre ubodelig Skade. Jeg slutter mig fuldstændig til Pastor Fejlberg i den Henseende. Et Lovforslag, der som dette ganske kommer ude fra og er et rent juridisk-formalistisk Værk, vil komme til at gøre ubodelig Skade, fordi det knuser og ødelægger det, som hele Folket har levet paa saa lang Tid, vi kunne føre tilbage, nemlig den Form for Navnedannelse, som har været gængs og ejendommelig for vort Sprog. Saa længe vi ikke have bedre Ændringsforslag end det her foreliggende, synes der mig ikke nogen Grund til, at vi bevilge en Bødeparagraf. Jeg vilde sætte meget Pris paa, at Tinget vilde udstemme dette, ikke for at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen eller for at vække Ministerens Modstand mod det, men for at der kan komme andre videregaaende Forandringer, der kunde føre til et for alle Parter tilfredsstillende Resultat. Der var en lille Bemærkning af den højtærede Justitsminister, som jeg ikke kan lade passere. Det un-

drede mig at høre den højtærede Minister sige, at de saakaldte sagkyndige nu begyndte at røre sig, nu, da de ikke-sagkyndige, Ministeren og Rigsdagsmændene havde begyndt at drage Sagen frem. Dette er ikke Tilfældet. Fra 1874 foreligger der et Løfte om en Kommission til Ordning af denne Sag. Worsaae skulde have været Formand. Og dette Løfte er flere Gange blevet gentaget. Hvis den ærede Justitsminister vil gennemgaa Universitetsjubelæets danske Skrifter, vil Ministeren der finde betydelige Bidrag i denne Retning f. Eks. af Dr. Rørdam og afdøde Raadstuearkivar Dr. O. Nielsen, Afhandlinger om nordiske Person- og Stednavne. Jeg kunde let henvisse til flere Udslag af Videnskabsmænds Beskæftigelser med dette Spørgsmaal, ogsaa officielle Udslag, og det skulde undre mig, om vort genealogiske Institut ikke havde staaet i Forhandling med Ministeriet om Forholdene vedrørende Navnespørgsmaalet. I hvert Tilfælde forekommer det mig, at der kom en kgl. Resolution af 1891, netop foranlediget ved genealogisk Institut. Derfor maa jeg, da ingen af disse sagkyndige er her til Stede, af rent kollegiale Hensyn tilbagevise denne Bemærkning fra den højtærede Justitsminister. Det er ikke først nu, de sagkyndige begynde at røre sig, de have længe raabt Vagt i Gevær over for Spørgsmaalet, men forgæves. Ministeriets Cirkulærer, Forordninger og Resolutioner have været mere og mere ødelæggende over for det, særlig den Bestemmelse, at der ikke maa tilføres Tilnavne til Protokollerne. — Det er ganske vist rigtigt, hvad den højtærede Minister bemærkede, at der inden lang Tid vil fremkomme Forlangende om ny Navne, og den højtærede Minister pegede jo selv paa Rækker af ny Navne, der kunde optages. Men det, det gælder om, er ikke dette at faa en udtømmende Liste over Sprogstoffet, naar det drejer sig om at antage ny danske Navne, nej, en saadan Liste kunde nøjes med at angive de store Hovedretninger, fra hvilke Sprogstoffet kunde tages, men det, det gælder om, er, at der lever i Befolkningen langt bedre Navnestof end det, som vilde komme til at leve efter det her foreliggende Ændringsforslag. Det Navnestof, som lever og trives i Befolkningen, vil blive ødelagt ved det foreliggende Ændringsforslag. Om Listen bliver udtømmende over, hvad Danske kunne kalde sig, eller ikke, er i denne Forbindelse ganske ligegyldigt. Den ærede Minister vil under bestemte Betingelser ikke være medvirkende til at fabrikere ny Navne. Jeg vil